

[Kai Moltke.]

et af de problemer, som må tages op her, som man også må råde bod på. For én ting er jo at danne et konsortium, som forudser hurtigt indkøb og endnu hurtigere salg med enorm fortjeneste; noget andet er et socialt boligselskab, som er noget blivende, noget, som skal kunne disponere uden partout at have evne til at lægge millionerne på bordet.

Med disse korte bemærkninger tror jeg i og for sig vi er nået frem til det stadium, hvor vi i udvalget kan tale praktisk om en række opgaver, som skal gennemføres, og som vil blive gennemført, selvfølgelig helst, for det foreskriver den sunde fornuft, når man er enig om opgaverne. Når man er det, vil man også kunne blive enig om, at der skal tilvejebringes midler til dem, og efter min mening er der her stillet sådanne midler til rådighed, at denne lovgivning må siges at betegne et fremskridt.

Elsé-Merete Ross: Ministeren sagde, at de opgaver, der lå i dette lovforslag, hang sammen, og synes derfor ikke, det var rimeligt, at de skulle deles op i særlige love. Men man kunne da også sige, at der f. eks. er en vis sammenhæng mellem rentesikring og boligsikring, og ikke desto mindre har vi delt disse ting op i to forskellige love, så man bedre kunne overskue dem. Jeg kan ikke give ministeren ret i, at f. eks. beboerindskud logisk hører særlig sammen med de andre opgaver. I hvert tilfælde mener jeg da, at de kunne skilles ud.

Angående erstatningsbyggeriet forstår jeg da godt, at når man skal sanere, må man også have noget erstatningsbyggeri, men det behøver jo ikke at være ensbetydende med, at man skal have et byggeri, som får en garanteret rente på $6\frac{1}{2}$ pct.; man kan vel nok få statsgaranterede lån, uden at man skal have den billige rente her.

Så var der en ting, jeg gerne ville sige. Jeg tror ikke, ministeren kan have været fuldstændig opmærksom, medens jeg talte; derfor vil jeg gerne have lov til at gentage, hvad jeg sagde. Jeg sagde ordret:

„Til bedømmelse af betydningen for kasseoverskuddet vil jeg bede boligministeren oplyse, hvor stort udlånet fra fonden forventes at blive for indeværende finansår, samt hvorledes regeringen agter at skabe dækning herfor, altså om der er

afsat reserver til dækning af den omtalte nedgang i statens indtægter.“

Jeg går ud fra, at når ministeren ikke har svaret, må det være, fordi han ikke har hørt mit spørgsmål, og ikke fordi ministeren vil gå uden om spørgsmålet.

Niels Westerby: Hr. Axel Ivan Pedersen mente ikke, at han ville besvare mit indlæg om dette lovforslag, og det kan hr. Axel Ivan Pedersen jo afgøre af egen fri vilje. Men hr. Axel Ivan Pedersen gav en begrundelse; han syntes ikke, at mit indlæg var en besvarelse værd. Hertil kan jeg bare svare, at det er mit indtryk, at når hr. Axel Ivan Pedersen ikke svarer, så er det, fordi hr. Axel Ivan Pedersen ikke kan svare. Hvis Hr. Axel Ivan Pedersen mener, han kan, så prøv! Jeg er bange for, at det ville falde særdeles ynkeligt ud, for jeg tror ikke, der kan leveres nogen argumentation mod den fremstilling, jeg kom med. Jeg bemærkede da også, at boligministeren var uhyre forsigtig i sin replik til ordførerne og herunder også til undertegnede ved forsvaret af dette lovforslag.

Vi kan vel alle sammen, som det også er fremgået af indlæggene, være enige om de gode formål, der er i lovforslaget, og boligministeren gik vist lige lovlig vidt, da han udtrykte det sådan, at han kom med et forslag og vi andre havde sympati for det, men vi havde ikke noget at have den i. Her må jeg dog have lov til at henlede boligministerens opmærksomhed på, at vi har tidligere stillet konkrete lovforslag, og vi har før og her i dag i ordførertalen givet udtryk for, at vi var parat til at medvirke til bevillinger til at løse disse spørgsmål. Vi vil være parat til bevillinger til byggemodning; til lån til udviklingskommunerne til byggemodning, til fremskaffelse af jord, til saneringsformål, og vi er parat til at ændre i saneringsloven, så den måske bliver mindre omstændelig og nemmere at komme frem med.

Jeg har givet alle de tilsagn, som en minister kan ønske sig fra et parti med hensyn til at ville være med til at løse disse problemer. Det, jeg har påpeget over for regeringens lovforslag i denne sag, er, at det er en opremsning af formål uden økonomisk dækning, og det var derfor, jeg før tillod mig at sige, at man burde nøjes med at slå en høj latter op.